

ZA RAZVEDRILO

Kdo je nobel? Dva fantka sta se razgovarjala, kdo je nobel. Prvi je dejal: »Moj oče je nobel! On vsako nedeljo obleče svežo srajco!« — Drugi je dejal: »Moj je bolj nobel, on obleče dvakrat na teden svežo srajco!« — »Kaj misliš, kdo je pa najbolj nobel?« — »Kdo pa?« — »Bivši nemški cesar Viljem. On pa srajco, obleče, pa sleče, obleče pa zopet sleče!«

Ni še v raju. Kmet je ležal dolgo v nezavesti. Ko se zbudi, vpraša: »Ali sem že v raju?« — Žena mu odgovori: »Ne še, saj sem še jaz poleg tebe!«

Za kaj je suh kruh dober. Oče je prigoval fantku: »Le jej suh kruh, boš imel rdeče ustnice!« — Fantek je gledal očeta, ki je imel rdeč nos in mu rekel: »Vi ste morali dosti suhega kruha vohati, ko imate tako rdeč nos!«

Na konjskem sejmu. Čigan je prodajal konja. Pa je rekel kmetu: »Umakni se, da te konj ne bo brcnil!« — Kmet je pa pogledal staro mulo in čigana ter odgovoril: »Brcnil bi morda že, samo kdo mu bo nogo dvignil!«

Pravična pravda. Židov je tožil. Ko je bila razprava, ni bil sam v mestu, pač pa je naročil, naj mu odvetnik takoj brzojavi o izidu. In res je dobil brzojav: »Pravična stvar je zmagala.« — Židov je takoj odbrzojavil: »Uložite takoj ugovor!«

Revščina ni sramota. Dijak bi moral plačati kazen, pa se je izgovarjal: »Nimam drugega bogastva kot svojo pamet.« — Profesor pa mu je rekel: »Sprito tega se zavedajte, da revščina ni nobena sramota!«

DOPISI

Pameča. Komaj je preteklo pol meseca v novem letu, že je smrt zahtevala dve težki žrtvi: Na dan novega leta je legla k večnemu počitku v starosti 69 let blaga mati po domače Hermanova, žena dolgoletnega, tukajšnjega župana. Bila je brez otrok, a je za številne svoje rejence skrbela s pravo materinsko ljubeznijo ter v občini v obče slovela kot mati ubogih. Čez leto dni bi obhajalo zlato poroko, a jo je Vsemogočni prej poklical na nebeško gostijo. Se z bolj kruto roko je smrt čez 12 dni posegla v sosednjo hišo uglednega veleposesnika in lesnega trgovca gospoda Antona Savca ter štirim nedoraslim otročičem ugrabila iskrenoljubljeno mamico v njeni najlepši starosti komaj 29 let. Ni bila samo otrokom ljubeča mati, možu dobra žena in družini skrbna gospodinja, po svojem priključljivem značaju in iskreni gostoljubnosti je slovela daleč po soseski, za kar gotovo že uživa večno plačilo, saj že njena Bogu udana smrt je bila popolnoma v skladu s čednostnim življenjem.

Pameča. Kruta smrt, ki povzroča toliko boli, je prišla k nam, a oditi ne mara. Tako je nam letos v tedenskih presledkih vzela že četrto žrtev iz naše male občine. Prvo je poklical Vsemogočni po zasluženem plačilu priljubljeno Hermanovo mamico, soprogo našega gospoda župana Pogača. Bog njej kot nam ni dopustil veselega trenutka, ko bi prihodnje leto stala s svojim možem pred altarjem kot zlatoporočenca. Nemila smrt je dne 12. t. m. iztrgala štirim malim otročičem zlato mater, možu nenadno

mestljivo soprogo gospo Pavlo Sava v cvetu življenja. Obe ti pokojni sta bili vzorni gospodinj, ženi blagega srca, ki jima je dobrota odsevala z obraza. Kot tretja je odletela med nebeške krilate Smolar L., stara osem let. Dne 24. t. m. pa nas je zapustil gospod Miha Ferik, oče velečastitega gospoda župnika Ferka v Cezanjevcih in gospoda Ivana Ferka, učitelja pri Sv. Juriju ob Pesnici. Bil je vri, značajan in delaven mož. »Slovenski Gospodar« je z njim izgubil svojega dolgoletnega naročnika. Vsem tem, ki so odšli po zasluženem plačilo, pa naj sveti večna luč, ostalim žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Pri nas smo imeli letos že tri mrliča, ki niso bili ne rojeni v St. Lovrencu in tudi ne tukaj pokopani. Dne 4. januarja sta na severozahodni meji župnije umrli dve priletni ženski: Prvo, Marijo Kališnik, rojeno pri Sv. Antonu na Pohorju, so zaradi boljše ceste spravili na pokopališče v Ribnico; drugo, Antonijo Haberman, rojeno na Muti, pa vsled bližine na Brezno. Tretji, splošno priljubljeni trgovec Johann Boldin, je bil rojen v Gomilskem pri Celju. Zdravil se je v sanatoriju v Gradcu in dne 12. januarja tam umrl. Pokopali so ga na pokopališču sv. Petra v Gradcu. — Dne 20. januarja popoldne in po noči so v številni Hrenovi družini pri Pernavsi obhajali svatovščino in ob enem god novostine matere (Neža). Nevestin brat Nacek je bil lani dolgo časa v bolnišnici, ne da bi se mu bilo stanje kaj zboljšalo. Bolehni revež je žalostno gledal vriskajoče, vesele in plesoče svate. Pri tem mu je postalo slabo, omahnil je na tla in v nekaj trenutkih izdihnil svojo blago dušo.

Sv. Rupert v Slov. gor. Vsem daljnim, vsled neugodnega vremena zadržanim sorodnikom, kakor tudi znančim in prijateljem naznanjamo, tem potom prežujo vest, da je naša preljuba mila mamica, teta in gospa Marija Fras, bivša posestnica v Nadbišcu, po kratki bolezni, v visoki starosti, previdena s sv. zakramenti za umirajočo mirno v Gospodu zaspala. Nje zemeljske ostanke smo izročili v spremstvu č. gospoda kaplana in pevskega zbora žrni materi zemlji na dan 26. januarja, zakar se najsrčneje zahvaljujemo. Ostalim sorodnikom, znančim in prijateljem pa izročamo v imenu pokojnice zadnje poslovilne pozdrave z geslom, na veselo svidenje nad zvezdami! Naj v miru počivaj!

Sv. Jakob v Slov. gor. Nepričakovano nas je zadela tužna vest, da se je dne 16. januarja za vedno od nas ločila Marija Gornik, viničarka. Bila je dobra žena in mati; delo, molitev in ljubezen do otrok je bila vsebina njenega življenja. Bolehala je nekaj časa, nazadnje jo je zadela kap, in ko je še pri polni zavesti pobožno prejela sv. zakramente za umirajočo, je po petih dneh boguudano preminula. Njen pogreb je pričal, kako je bilo pokojna priljubljena. Najlepša hvala gospodu župniku Erhartu za spremstvo na pokopališče in tudi vpokoženemu gospodu nadučitelju Kotniku. Dobri in skrbni ženi ter materi svetila večna luč!

Sv. Jurij v Slov. gor. V Spodnjem Gasteraju je umrla dne 15. januarja t. l. posestnica Terezija Vogrin v starosti 68 let. Rajna je bila vedno vzgledna članica Marijine družbenice. Mnogi ljudstva pri pogrebu so dokazale njeno priljubljenost. Sveti jej večna luč!

Podlehnik. Dne 21. januarja se je tukaj poročila pridna Marijina družbenica Trezika Gabrovec z vrlim mladeničem Antonom Merc iz Leskovca. Novi dom naj novoporočencema rosi božji blagoslov.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Dolga vrsta ljudi se je pomikala dne 20. januarja proti šentlenarškemu pokopališču. Spremljali smo k zadnjemu počitku posestnika iz Bresnice Antona Marini v 78. letu svoje starosti. Mož zasluži, da se ga tudi »Slovenski Gospodar« spomni ob koncu njegovega življenja, saj je bil dolgo vrsto let njegov naročnik in bralec. Še ravno pred smrtjo ga je bral. Nadalje so krasile pokojnika tudi lepe čednosti, kakor miroljubnost, da ni

imel z nikomur sovraštva, ne v družini in ne pri sosedih. Bil je potrpečljiv, dostikrat so ga obiskale tudi nadloge, a vse je pretrpel dobrovoljno. Do ubožcev in siromakov je imel usmiljeno srce. Nobeden ni prazen odšel iz hiše. Marsikateri je dobil pri njem prenočišče, ko ga v celi vasi ni dobil. Svoja dva sina je vzgojil v krščanskem duhu, samo žalibog mlajši je moral darovati svoje življenje za domovino. Bil je tudi zgled delavnega in varčnega življenja, kakor je večkrat rekel sam: Iz ničesar sem začel, pa sem prišel do tepega blagostanja. Bil je tudi prijatelj molitve in božje službe. Držal se je vedno pravila: Moli, kakor bi ti bilo vsak čas umreti, delaj in skrbi pa, kakor bi ti bilo na večno živeti.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Pretekli teden se je začel in končal s pogrebom. Sploh se mora reči, da naša mala župnija že dolgo ni imela naskrat toliko pogrehov kot te dni. V ponedeljek smo pokopali Marijo Ritonja. Mrtvaški zvonovi še niso utihnili, ko sta že Terezija Pesl in M. Miklošič ležala na mrtvaškem odru. K zadnjemu počitku smo ju spremili v sredo. V četrtek so že zopet zapeli zvonovi. Umrli je Eva Pajek. Hladni zemlji smo jo izročili v soboto. Vsi štirje mrličji so bili starci. Ob tej priliki omenimo neko stvar, ki je posnemanja vredna. Pogrebi so namreč mislili na dveh sedminah tudi na novo bogoslovje. Nabrali so na sedmini Marije Ritonja 101 Din, na sedmini Eve Pajek pa 50 Din. Zelo dobro bi bilo, ako bi se tudi na gostijah mislilo na to stvar. Če tudi da vsak gost le malenkost, se vendar nabere svotica, katero od bor hvaležno sprejme. — Ker se niti na Silvestrovo nismo imeli snega, smo mislili, da bode minula letošnja zima brez njega. Zadnji dnevi so nam pokazali, kako smo se v tem oziru varali. V četrtek je začelo v drugič snegiti. Zaprlo je v tleh dveh tednih snega, kakor ga Miklavž že dolgo ni imel. Ponekod je nad 1 meter visok. V hribih je promet takorekoč nemogoč. Pot je zlasti otrokom zaprta. V soboto s eniti pouk ni mogel vršiti, ker sta prišla v šolo samo dva fantka. — Pevski zbor se z veliko vneto pripravlja na pustno prireditev. Nastopi s pevskimi točkami in z igro »Testamente«. Najbolj privlačna točka bo gotovo šaljiva pesem »Noso-vic«. Kdor se bo hotel od srca nasmejati, prireditve gotovo ne bo prezrl. Požrtivovalni pevci pa tudi zaslužijo, da se v velikem številu odzovejo njihovem vabilu. — V župnišču so pretekli teden klali prašiča, kakoršnega gotovo ni v daljni okolici. Bil je pravi velikan. Tehtal je nad 300 kg. Največjo pozornost sta vzbudila 2 zoba, ki sta dolga po 15 cm. Enega je dobila tukajšnja šola, da se bo uporabljal za nazorni pouk.

Vojak. Mnogo zabave mladim in starim bo prinesel na Svečnico, dne 2. in v nedeljo, dne 3. februarja »Pogumni Tonček«, pravljica 5. dejanka, ki jo pripravlja meščanska šola z lepo novo scenografijo, originalnimi kostumi, ki jih slika gospodične učiteljice, ter skozi in skozi zanimivo, zabavno in pravljico vsebino igre, prepletene s petjem, plesi in godbo. — Za mladino okoliških šol bo še posebna prireditev.

Zidanost. Pri seji občinske skupščine ljubljanske dne 5. novembra 1928 je veliki župan g. Vodepivec v svojem poročilu med drugim tudi omenil, da je v načrtu polaganje drugega tira na progi Zagreb—Zidanost in ob enem zgradba železniškega trikota z mostom čez Savinjo v Zidanem mostu. Sedaj razglasa direkcija drž. železnice v Ljubljani v časopisju, da se vrši dne 15. februarja v Ljubljani pri ravateljstvu javna ofertalna licitacija za zgradbo železniškega mostu v Zidanem mostu. Zgraditev mostu in trikota v Zidanem mostu in položitev drugega tira proti Zagrebu bo zelo pospešila promet. Dosedanja ureditev kolodvora v Zidanem mostu ni odgovarjala več sedanjemu močnejšemu prometu. Zaslužek bodo pri zgradbi dobili tudi delavci, saj sta od leta 1914 obstali tukaj obe tovarni. Leta 1914 je namreč pogorela oljar na in pred par leti pa je ustavila obrat tudi cementna tovarna.